

3/2.) A Thuri György Fogyasztási és Értékesítő Munkásszövetke-
zet által használt ingatlanok tulajdoni és használati
rendezése (247)

L e s z k o v s z k i Tibor:

Legutóbbi testületi ülésen kaptunk felhatalmazást, hogy ismételt tárgyalást folytassunk a Munkásszövetkezettel. Az Ad-hoc bizottság egy előzetes ülésen kialakította döntését, melyet közöltünk Nemes Zsolttal, a Munkásszövetkezet képviselőjével. Ennek eredményeként került elfogadásra a rögzített szerződés.

P a t o n a i József:

A Pénzügyi Bizottság az előterjesztést 8 igen szavazattal elfogadásra javasolja.

A n g y a l Péterné:

Pétfürdő Városrész Önkormányzata 7 igen szavazattal, 1 ellenszavazattal szintén elfogadásra javasolja az előterjesztést.

P a p p Gyula:

Inota részönkormányzata most nem tárgyalta az anyagot, de támogatjuk.

V á m o s i Tibor:

Az Ipari és Kereskedelmi Bizottság 9 igennel egyhangúlag támogatja az előterjesztés elfogadását.

P a t o n a i József:

Meg szeretném kérdezni, hogy mennyivel jobb ez a megállapodás, mint az előző volt?

L e s z k o v s z k i Tibor:

Ez az 5,4 millió Ft az infláció miatt ma már kevesebbet ér.

Aki egyetért azzal, hogy az előterjesztést változatlan formában elfogadjuk, kérem szavazzon:

A Képviselő-testület 22 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett a következő határozatot hozta:

221/1993.(XI.9.) számú Képviselő-testületi határozat:

A Képviselő-testület a Munkásszövetkezetnek az önkormányzati és szövetkezeti ingatlanok tulajdoni és használati viszonyaiban kialakult jogviták rendezésére tett ajánlatát elfogadja.

Ennek megfelelően:

- 1.) a 3732/3 hrsz-ú Inota, (FORFA) 6.sz. élelmiszerbolt,
a 3365/7 hrsz-ú Inota, Papírüzem ipartelep,
a 148/16-17-18 hrsz-ú Várpalota Bazársor,
a 1868/9 hrsz-ú Inota, 1.sz. ABC-üzlet
vonatkozásában a felépítményi tulajdonjogát a ráfordítások
alapján elismeri.
- 2.) A 3732/3 hrsz-ú Inota 313 m² térmértékű,
a 3365/7 hrsz-ú Inota 6075 m² térmértékű,
a 148/16-17-18 hrsz-ú Várpalota, 160 m² térmértékű,
a 1868/9 hrsz-ú Pétfürdő, 5.sz. ABC-üzlet 863 m² tér-
mértékű,
a 3980/1 hrsz-ú Inota 1.sz. ABC-üzlet 259 m² térnagy-
ságú,
jogutódlás folytán Várpalota város Önkormányzata tulajdo-
nába került ingatlan területeket a Munkásszövetkezet ré-
szére történő értékesítésre kijelöli 5.400.000,-Ft vétel-
árért.
- 3.) Az elfogadott egyezségi ajánlatnak megfelelően felha-
talmazza a Képviselő-testület a Polgármestert az
adásvételi szerződés megkötésére, melynek eredménye-
ként a munkásszövetkezeti vevő a vételárat a szerződés
megkötésének napjától számított 30 napon belül tartozik
az Önkormányzat költségvetési számlájára átutalással
megfizetni és az Inota, Radnóti Miklós utca 42. szám
alatti - jelenleg eszpresszó udvar elnevezésű 3980/2
hrsz-ú 615 m² területű - ingatlant üresen, beköltözhe-
tő és rendeltetés szerű, használatra alkalmas állapotban
az önkormányzati fél birtokába átadni.

Ez a határozat a "Skála" Áruházra vonatkozó másodfokon
folyó jogvitát nem érinti.

Határidő: szerződés megkötésére: 1993. november 30.

Felelős: Leszkovszki Tibor polgármester

Megkérdezem a Munkásszövetkezet jelen lévő képviselőjét,
kíván-e hozzászólni?

N e m e s Zsolt:

Tisztelt Képviselő-testület!

Hosszú vita végére értünk. 4 év után végre sikerült erre
a témára pontot tennünk.

Ahhoz, hogy szövetkezetünk igazán szépet tudjon alkotni, s
fejlődni, szükségeltetik az áruház tulajdonviszonyának a
rendezése. Mint köztudott, az elsőfokú tárgyalást megnyertük.
Kérnénk és javasolnánk, hogy a testület gondolja át
még egyszer fellebbezésük visszavonását.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Először kérem, hogy egyszerű többségi szavazással döntsük el, hogy ezt a témát most tárgyaljuk-e. Aki azzal egyetért, hogy ezt a témát vegyük be a napirendbe, s most tárgyaljuk, kérem szavazzon:

A Képviselő-testület 13 igen szavazattal, 1 ellenszavazattal, 9 tartózkodás mellett javasolja, hogy a Skála Áruház tulajdonrendezési ügyét most tárgyaljuk meg.

Átadom a szót a Munkásszövetkezet jogászának, dr. Rommer László úrnak.

Dr. R o m m e r László:

Az ingatlan tulajdonjogát a bíróság átadta szövetkezetünknek. Olvastam a fellebbezést, amit a testület küldött. Ebben nincs semmi új. Elévülésről szó sem lehet.

A 17,4 millió Ft összegben a tanács által juttatott pénzről van szó, melyért tulajdoni hányadot kér az önkormányzat.

Az 1992. évi II.tv 3.§ /2/ bekezdése kimondja, hogy ezek ellenszolgáltatás nélkül a szövetkezet tulajdonába kerülnek. Amennyiben ez a szövetkezet tulajdonába került, úgy már nincs mit vitatkozni rajt. Ez 1980 óta a szövetkezetnél szerepel, tehát minden terhét ő viselte. A törvény úgy rendelkezik, hogy ezt nem lehet semmilyen jogcímen beszámítani.

Meggyőződésünk szerint sürgőssé válna egy újabb 6-8 hónapos várakozás egy jogerős ítélelhozatal megszületéséig, ezért kérjük a fellebbezés visszavonását.

Dr. C z e i d l i István:

Nem gondoltam, hogy perbeszéd elhangzására kerül sor. Tekintettel arra, hogy a jogi képviselő úr utalt rá, hogy nem akarja maga sem prejudikálni a bírói ítéletet, én magam újabb perbeszédbe ezen ülésen nem kezdhetek, hiszen a fellebbezésre éppen azért került sor, mert az I.fokú megyei bíróság ebben elmarasztalta az önkormányzatot. A mi jogi álláspontunk a fellebbezésben ettől eltérő. Ezekre az eltérésekre az itt elhangzottak szerint Rommer kollégám utalt, nevezetesen, hogy az önkormányzat helyett - aki jogutódja a tanácsnak - a Polgármesteri Hivatalt marasztalta el a II.fokú bíróság. Nyilvánvaló, hogy perindítási tévedés történt. Van ebben egyébként jogi magyarázat is, hiszen bejegyzésként szakigazgatási szerv szerepel, illetőleg a Végrehajtó Bizottság szerepel az ingatlan-nyilvántartásban, s a bejegyzett tulajdonos ellen folyt tulajdonképpen a per. Időközben azonban jogutódlási változás következett be.

Másik jogi álláspontunk az - melyre Rommer kollégám utalt, - hogy a tanácsi forrás célcsoportos forrás, mely központi elosztó rendszeren át, központi forrásból került hozzánk, de hát nincs olyan építményünk, amely ne ilyen forrásból valósult volna meg. Értelmezésünk szerint az 1992. évi II.tv-nek ez a rendelkezése azokra a direkt forrásokra utal, amelyek közvetlenül jutottak el az érintett szövetkezeti szervhez, valóban erre nem terjed ki a tulajdoni igénye az önkormányzatnak. A mi jogi álláspontunk szerint - eltérően a szövetkezetétől - társberuházói szerződésnek kellett volna létrejönnie, s ez a társberuházói szerződés az, mely a per tárgyát képezheti. Az ő álláspontjuk szerint egy alá nem írt szerződést tekintett az I.fokú bíróság érvényesnek. Mi ezt érvénytelennek tekintjük, bár az I.fokú bíróság utalt arra, hogy ezt az érvénytelen megállapodást egy

végrehajtó bizottsági döntéssel az adott testület - mely akkor erre feljogosított volt - elfogadta, s az I.fokú bíróság vissza nem térítendő támogatásnak tekinti azt, amit mi társberuházói hozzájárulásnak. A per kimenetele a mi tekintetünkben nem olyan határozottan biztos, mint állítja a szövetkezet jogi képviselője, de ez a lehetőség a fellebbezésben benne van. A döntés joga a Tisztelt Képviselő-testületé, tekintettel arra, hogy ha tudnám prejudikálni a Legfelsőbb Bíróság döntését, akkor nem kellett volna hozzá fordulnom.

Dr. Huszár Pál:

Szeretném megkérdezni, hogy a napirendre vételt vehetjük-e úgy, mint egy megegyezési szándékot, mert ha nem, akkor tekintsünk el a téma megtárgyalásától.

Patonai József:

A perbeszédrel jelentős előnyt adtunk a szövetkezetnek, melyre Jegyző úrnak felkészülni sem volt alkalma. Meg kell becsülnünk saját jogi személyzetünk erőfeszítését a városi vagyon megőrzésében. Ez a helyzet azért merülhetett fel, mivel a szövetkezet elmulasztotta kezdeményezni a telekkönyvi bejegyzést. Ezzel együtt ha egyezségről beszélhetünk, akkor javaslatot tennék: amennyiben szövetkezeti érdekek fűződnek az ügghöz, akkor ennek megoldását segítsék elő egy jó ajánlattal. Ha valóban egyezségi szándékról van szó, s nem engedmények kéréséről, akkor elő tudnák segíteni, hogy céljaik megvalósuljanak. Egyezzünk meg követelésünk felében.

Törzsök Károly:

Ahhoz, hogy az ügyben szavazni tudjak, sokkal több információra lenne szükségem, mint ami most birtokomban van. Ehhez viszont fel kellene tárni az ügyet, hogy megbízhatóan tudjak dönteni. Ha ezt most valaki a testület előtt elmondja, úgy tárgyaljuk meg. Így azonban ebben a kérdésben a testületnek nem szabad döntenie, mert nincs kellő információ birtokában. Javaslom, hogy amennyiben ez ügyben állást kíván foglalni, akkor azt zárt tárgyalás keretében tegye meg.

Leszkovszki Tibor:

Dr. Huszár Pál és Patonai József képviselő úrnak együttes indítványa, melyet Patonai úr számszerűsített, hogy a vitatott érték 50 %-át a Munkásszövetkezet jelenlévő képviselői tárgyalási alapként fel tudják-e ajánlani?

Nemes Zsolt:

Ilyen jellegű megállapodásban nem kívánunk részt venni. Biztosak vagyunk abban, hogy a pert megnyerjük. Bizonyos fokú újra-gondolásra szeretném felkérni a testületet. Egy ad-hoc bizottsággal folytathatnánk ez ügyben a tárgyalást.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Akkor támogatom, hogy az ad-hoc bizottság foglalkozzon vele, ha a Munkásszövetkezet elfelejti azt, hogy visszalépünk a pertől, mert ez nem lehet a tárgyalás alapja.
0-16 % között tárgyalhatunk-e? Ennek van-e alapja?

N e m e s Zsolt:

Nem. Nincs.
Amit felajánlhatok: az áruházon kívüli egyéb megítélt pénzüsszegegről lemondhat a szövetkezet.

M i s k o l c z i Ferenc:

Mi a tétje az egésznek?
A 17,4 millió Ft-tal mekkora tulajdonrészt szerezhaz az önkormányzat?

Dr. C z e i d l i István:

Kb 50 : 17 , azaz 30 %-ot.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Abban kell döntenie a testületnek, hogy visszavonjuk-e a fellebbezésünket, vagy ne.
Ha nem vonjuk vissza, akkor amennyiben van alternatív tárgyalási alap, úgy az Ad-hoc Bizottság folytasson további tárgyalást a Munkásszövetkezettel, vagy pedig egy-szeri, egy összegű pénzzel elismerjük a tulajdonhányadot.

Dr. B u z á s i István:

Milyen hátrányt jelent, ha folytatjuk a pert, s elve - szítjük?

Dr. C z e i d l i István:

A perköltséget ez esetben az önkormányzatnak kell állni.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Ha az egyszerű többség úgy dönt, hogy álljunk el a pertől, azaz vonjuk vissza a fellebbezést, ezzel elismerjük, amit kérnek.

Aki egyetért azzal, hogy álljunk el a pertől, s vonjuk vissza a fellebbezésünket, kérem szavazzon:

A Képviselő-testület 4 igen szavazattal, 10 ellenszavazattal, 9 tartózkodás mellett nem javasolja a Skála Áruházal kapcsolatos fellebbezés visszavonását.

Nemes Zsolt elnök urat kérdezem, hogy vállalják-e a további tárgyalást az Ad-hoc Bizottsággal az üzletrész vonatkozásában, hogy sikerüljön kompromisszumot találni?

N e m e s Zsolt:

Ha hasonlóan állunk a kérdéshez, mint az előző ügyben, akkor valószínűleg igen.

A Képviselő-testület 22 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett a következő határozatot hozta:

222/1993. (XI.9.) számú Képviselő-testületi határozat:

Várpalota város Önkormányzata Képviselő-testülete megbízza a Thuri György Fogyasztási és Értékesítő Munkásszövetkezet által használt ingatlanok tulajdoni rendezése érdekében létrehozott Tárgyaló Delegációt, hogy a Skála Áruház ügyében folytasson további tárgyalásokat a Munkásszövetkezettel.

Határidő: 1993. decemberi testületi ülés

Felelős: Leszkovszki Tibor polgármester

Csővári János, dr. Bakonyi Csilla, dr. Buzási István és Sajtos János elment: 19 fő

3/3.) Javaslat az első és második világháborús emlékmű megvalósítására

L e s z k o v s z k i Tibor:

Előzetesen annyit szeretnék elmondani, hogy az augusztusi testületi ülésen már döntöttünk arról, hogy 1994-ben a világháború áldozatainak emlékművet kívánunk állítani Várpalotán. A döntés alkalmával két megoldásváltozat mellett voksoltunk és az előterjesztés tulajdonképpen ez alapján készült.

Bizottsági véleményeket kérnék.

D o m o k o s István:

A Városrendezési és Kommunális Bizottság 6 igen szavazat, 2 tartózkodás mellett Gáti Gábor: Harangláb-kompozícióját javasolja elfogadásra.

A n g y a l Péterné:

A Péti Részönkormányzat nem tudott egyöntetűen egyik mű mellett sem szavazni, mert a részönkormányzat többsége azon a véleményen van, hogy mivel ez egy olyan nagy költség, ezért valamiféle csökkentő tényezőt kellene találni, vagy valami más, kevesebbe kerülő művet megalkotni.

Volt olyan javaslat is, hogy 800 eFt-ot tegyen félre a képviselő-testület, a többit pedig lakossági hozzájárulással próbáljuk megszerezni. Tehát az OTP-nél nyissunk egy számlát és szólítsuk fel közadakozásra a lakosságot.

P a t o n a i József:

A Pénzügyi-, Ellenőrző- és Vagyongazdálkodási Bizottság két szempontból vizsgálta az ügyet: Az egyik a finanszírozás módja, a másik pedig a választás a két javaslat közül. A finanszírozás módjára többségi szavazással, 6 igen, 1 nem szavazattal azt javasoljuk, hogy amelyiket kiválasztjuk, annak a költségét tegyük céltartalékba és tegyük lehetővé, hogy a város lakossága ehhez hozzájárulhasson.

Volt egy olyan kisebbségi vélemény, hogy 800 eFt-ot szánjon erre csak a város és szólítsuk fel közadakozásra a lakosságot és ha összejön a pénz, akkor legyen csak emlékmű.

A választás a betervezett két mű közül 4 igen, 1 nem, 2 tartózkodás mellett Gáti Gábor: Harangláb-kompozíciójára esett.

14,10 órakor Csiszár Ernő visszajött (a létszám: 20 fő)

L u k á t s András:

A Közoktatási- és Kultúrális Bizottság 11 igen, 1 nem szavazattal Seregi József: Kettős sztéle művét választotta és javasolja a képviselő-testületnek elfogadásra. Nálunk is felvetődött a bizottsági ülésen a külön csekkszám-
la nyitása a közadakozásra.

P a p p Gyula:

Az Inotai Részönkormányzat nem támogatja az előterjesztés napirendre tűzését. Az indokok közül csak egyet olvasnék fel, hogy nagyon sok ennél fontosabb, lényegesebb dologra sincs pénz.

B á t o r Antal:

Az Ipari Bizottság 9 igen szavazat, 1 tartózkodás mellett Gáti Gábor: Harangláb-kompozíciójának megvalósítását javasolja az első és második világháború áldozatainak emlékére felállítani.

A Seregi József-féle kompozíciót a bizottság azért nem javasolja, mivel a kereszt miatt nem mindegyik felekezeti érezné sajátjának.

14,15 órakor Sajtos János, Buzási István visszajött (22 fő)

L u k á t s András:

Meg kell mondjam, roppant meglepett Bátor úr által elmondott bizottsági vélemény, mert én kizártnak tartom, hogy bárki is felekezeti dolgokat belevinne egy emlékmű kinézetébe. Bátor úr által elmondottak alapján akkor mindazok tiltakozhatnának bármiféle emlékmű felállítása ellen, ha csak egy parányi kereszt is látszik, akik teljességgel ateisták, nem vallásos emberek. Ha megnézzük a világ történelmét láthatjuk, hogy az emberi szenvedésnek mindig is jelképes szimbóluma volt a kereszt. Itt egyszerűen arról van szó, hogy ezt az emlékművet a világháborúban elesett civil- és katonai áldozatok emlékére szándékozza ez a város felállítani és semmiféle felekezeti megkülönböztetésről nincs szó.

P a p p Gyula:

A bizottsági ülésen én nem értettem egyet a részönkormányzat javaslatával, ellene szavaztam, mert én igenis támogatom, hogy a jövő év végéig átadásra kerüljön egy ilyen emlékmű. A városban van rá igény, az igaz, hogy nem mindenki részéről, de ez természetes, hiszen Várpalota egy fiatal vá-

ros, nagyon sokan a 60-as, 70-es években költöztek ide, hozzátartozóik nem ebben a városban nyugszanak, tehát az ő részükről nyilvánvalóan ez az igény nem nyer támogatást, de mégis egy egész közösségnek a véleményét kell figyelembe venni és ennek tükrében kell kialakítani azt az álláspontot, hogy létrehozunk-e egy ilyen emlékművet, vagy sem. Ebből a megfontolásból javasoltam én a bizottsági ülésen, hogy ez az emlékmű kerüljön felállításra.

14,20 órakor Csövári János visszaérkezett (a létszám: 23 fő)

T ö r z s ö k Károly:

Egyetértek azokkal, akik azt mondták, hogy meg kell valósítani ezt az emlékművet. Meg kell valósítani, mert született erre egy korábbi döntés, melynek én is részese voltam. A lakossági adakozással kapcsolatban született az a javaslat, hogy a város hozzon létre egy csekkszámlát, amire bárki feladhatja lehetősége szerint a hozzájárulását.

A bizottságban én a két emlékmű közül az olcsóbb megoldást választottam, szerintem ez is kifejezi azt, amit a háborús áldozatok jelentenek, ez is egy impozáns alkotás és a városnak nem válna szégyenére.

F a r k a s László:

Tisztelt Képviselő-testület!

Véleményem nem konkrétan a világháborús emlékműhöz kapcsolódik, hanem általánosságban az emlékművekhez. Ha megvalósul egy világháborús emlékmű, akkor felmerül a kérdés, hogy a többi áldozatokról ki beszél, nekik miért nem állítunk emlékművet. A jelen gazdasági körülmények között pedig úgy érzem, hogy nincs lehetőségünk több emlékmű felállítására, hiszen a város lakosságának jelentős része a létminimum alatt él, s a jövője kilátástalan. Ezért az én javaslatom egy kompromisszumos megoldás lenne, hogy csak egy emlékművet állítsunk fel "a haza áldozatai"-nak és ne minden eseményhez egy külön emlékművet.

Ha ez nem kerül elfogadásra, akkor én is azt javasolnám, amit már többen is említettek, hogy az önkormányzat 800 e Ft-ot szánjon erre az emlékműre, a többit pedig közadakozásból próbálja hozzágyűjteni, mert ha van rá igény, akkor összejön a pénz és meg lehet valósítani.

C s ö v á r i János:

Tisztelt Képviselő-testület!

Már jónéhányszor megvitattuk ezt a kérdést és azt hiszem

elfogadható megoldás született, amikor olyan határozatot hoztunk, hogy 1994-ben egy világháborús emlékművet, majd a későbbiek során pedig egy '56-os emlékművet állítsunk fel. Nem mindenki emlékművéről van szó, hanem két eseményről, a világháborúkról és az '56-os forradalomról. Szerintem ez a két esemény semmiképpen nem fér össze, mindenképpen külön kell kezelni. Én változatlanul azt javaslom a képviselő-testületnek, hogy próbáljunk előbbre jutni már ebben az ügyben, mert hovatovább már nevetségessé válunk. Tisztelettel megkérem Farkas képviselőtársamat arra, hogy gondolja át a véleményét, mert ha nem tudunk zöldágra jutni, akkor sem l emlékmű nem lesz, sem pedig kettő. Tudom, hogy jó néhány ember van ebben a városban, aki szegény és nagyon rossz körülmények között él, de attól még nem fog jobban élni, ha mi most csak egy emlékművet fogunk felállítani.

P a t o n a i József:

Akkor, amikor erről beszélünk azt hiszem, hogy el kell fogadnunk egymást olyan szempontból, hogy többféleképpen vélekedhetünk erről a dologról. Egy valamit azonban mindenképpen figyelembe kell vennünk, mégpedig, ha van valamikor értelme ennek, ha nem történt meg eddig, akkor most, ebben a történelmi helyzetben kell létrehozni. Mindenki elfeledkezni látszik arról, hogy milyen mérhetetlen szenvedéseket okoztak ezek a háborúk, milyen mérhetetlen szenvedéseket okozott és mekkorát vesztettünk 1956 bukásával. Éppen a jövőnk érdekében kell erről most megemlékezni, ebben a feszült politikai helyzetben, ami ebben az országban van, ekkor kell emlékműveket állítani és az áldozatokra gondolni, hogy mibe kerülhetnek ezek. Ezért támogatom, hogy legyen ilyen emlékmű.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Kérem maradjunk a határozattervezetnél és ne kezdjük előlről a vitát, mert abban már döntöttünk, hogy a világháborúk áldozatainak 1994-ben emlékművet kívánunk állítani. Tehát most a két alternatíva fölött vitatkozunk.

Engedtesse meg, hogy elmondjam a magam véleményét. Részben az, amit Papp Gyula is elmondott és a helytörténeti kutatók és akik itt éltek le életüket jobban tudják mint én, hogy 6 - 7000 ember lakott ezen a három településen, tehát a családi kötöttség generációkra visszamenőleg nem 30 ezer emberé, aki most itt lakik, hanem ennek csak egy töredékrésze. Elképzelhető, hogy jelen döntésünkkel a ma Várpalota polgárainak többsége nem fog egyetérteni. Most olyan döntéshozatal előtt állunk, hogy nem a többség támogatását fogjuk elnyerni, hanem a kisebbségét, de a városnak ez is szerves része és sajnos ezek a világháborúk megtörténtek, sok áldozatot követeltek és az áldozatok hozzátartozóinak jogos igénye, hogy a város egy emlékművel emlékezzen meg róluk.